ΕΤΟΣ Γ΄. ΛΕΜΗΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ. 8 ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ 1887 ΑΡ. 107.

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα.
Ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου Σελ. 8
Ἐν τοῖς χωρίοις 6
Ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ . . . . . φρ. 15

ΕΛΠΙΣ

Καταχωρήσεις προπληρωτέαι. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀπο-κοπήν. — Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προ-γράμματι, δωρεάν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.
Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ——Editor S. HOURMOUZIOS.

ΚΥΡΙΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ

Μετὰ παρέλευσιν μηνὸς ἴσως θὰ προσκληθῆτε νὰ καταλάβητε, ἐν δευτέρᾳ ἤδη περιόδῳ, τὴν ὑψηλὴν ἐκείνην θέσιν ἀφ' ἧς τὸ βλέμμα σας, ὡς ἀπὸ σκοπιᾶς δύναται, ἀναλόγως τῆς δραστηριότητός του βέβαια, νὰ ἴδῃ, νὰ ἐξιχνιάσῃ νὰ ἀνακαλύψῃ ποῖά εἰσι τὰ κακῶς ἔχοντα ἐν τῇ πατρίδι καὶ τίνων αὕτη ἔχει ἀνάγκην πρὸς τὸ νὰ ὀρθοποδήσῃ καὶ βαδίσῃ ἀνεμποδίστως πρὸς τὴν εὐνομίαν. Ἐν τῷ προσώπῳ ὑμῶν ἀναγνωρίζομεν ἄνδρας ἀφωσιωμένους τῇ πατρίδι καὶ δυναμένους νὰ γνωρίζωσι ποῖά εἰσι τὰ ζωτικώτερα ζητήματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ ἐπιστήσητε τὴν προσοχήν σας, καὶ ὄχι ἄνδρας ἐξ ἐκείνων, οἵτινες σκέπτονται συζητοῦν καὶ φωνάζουν ἐπὶ πραγμάτων ἐπουσιωδῶν πρὸς τὸ νὰ δημοκοπήσωσι μόνον καὶ νὰ φανοῦν εἰς τὰ ὄμματα τῶν πολλῶν ὅτι κἄτι κάμνουν. Ἔχομεν λοιπὸν τὴν πεποίθησιν ὅτι πλεῖστα ὅσα θὰ εἴπητε καὶ θὰ πράξητε καθόσον σᾶς ἐπιτρέπει τοῦτο ἡ περιωρισμένη ἰσχύς σας.

Ἀλλ' ἔχομεν καὶ ἡμεῖς βεβαίως οἱ δημοσιογράφοι δικαίωμα νὰ σᾶς βάλλωμεν ὑπ' ὄψιν, ἢ νὰ σᾶς ἐνθυμίζωμεν, ἂν τὸ πρῶτον σᾶς φαίνεται σκληρόν, πολλὰ πράγματα περὶ τῶν ὁποίων ἕκαστος ἡμῶν σκέπτεται καὶ περὶ τῶν ὁποίων σχηματίζει ἰδέαν ὡς ἐκ τῆς καθημερινῆς ἀπὸ τῶν πραγμάτων ἀντιλήψεως. Δὲν ἔχομεν ὅμως καὶ τὴν ἐγωϊστικὴν ἐκείνην ἰδέαν ὅτι πᾶν ὅτι σκεπτόμεθα εἶνε καὶ κατορθωτὸν ἢ καὶ ὀρθόν. Πιθανὸν πολλὰ τούτων νὰ μὴ ἦνε σήμερον κατορθωτὰ ἢ ἀναγκαῖα. Ὑμεῖς δύνασθε νὰ ἐκλέξητε καὶ νὰ βάλητε εἰς ἐνέργειαν τὰ ἀνγκαιότερα καὶ τὰ οὐσιωδέστερα. Ἰδοὺ λοιπὸν ποῖα ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι εἶνε τὰ ἀναγκαιότερα.

Α΄. Νὰ ἀλλοιωθῇ τὸ σύστημα τῆς δεκάτης τῶν σιτηρῶν. Ἡμεῖς ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο φρονοῦμεν ὅτι δὲν εἶνε καλὸν νὰ ἐπανέλθῃ τὸ πρὸ τῆς κατοχῆς καθεστὼς καθ' ὃ ἡ δεκάτη ἐλαμβάνετο εἰς εἶδος. Τὸ σύστημα ἐκεῖνο ἦτο πολὺ ὀχληρὸν διὰ τοὺς γεωργούς. Πρὶν ἢ σηκώσωσι τὸν καρπὸν ἀπὸ τοῦ ἁλωνίου ἔπρεπε νὰ φροντίσωσι νὰ σηκώσωσι τὴν δεκάτην, νὰ τὴν πάρωσιν εἰς τὴν ἀποθήκην, καὶ ἐὰν ἐκεῖ ὁ ἀποθηκάριος νομίσῃ ὅτι ἐταράχθη ὀλίγον ἡ σφραγὶς νὰ διατάττῃ νὰ μετρηθῇ, καὶ ἐὰν ἐγίνετο καμμία διαφορὰ ἀπὸ τὸ μέτρημα καθ' ὃ ἐμετρήθη εἰς τὸ ἁλῶνι ἕως εἰς τὸ μέτρημα καθ' ὃ ἐμετρήθη εἰς τὴν ἀποθήκην νὰ προστιμίζηται καὶ νὰ ὑποφέρῃ τόσα καὶ τόσα ὁ γεωργὸς, πράγματα τὰ ὁποῖα καθ' ἑκάστην συνέβαινον.

Ἡμεῖς ἔχομεν τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ γεωργὸς πρέπει νὰ ἦνε ἐλεύθερος εἰς τὰς ἐργασίας του· νὰ τὰς ἐκτελῇ ὡς θέλει καὶ ὅτε θέλει· οὐτε ἐπόπτην νὰ ἔχῃ, οὔτε νὰ ἐξαρτᾶται ἡ ἐργασία του ἀπὸ τὴν θέλησιν ἑνὸς οἱουδήποτε ἀνθρώπου πολλάκις ἀσυνειδήτου καὶ μοχθηροῦ, ἀπαιτοῦντος ὀρνίθια καὶ αὐγὰ καὶ τραπέζια διὰ νὰ δίδῃ εὐκόλως ἄδειαν ἀνεμίσματος καὶ νὰ παρεμβάλλῃ κωλύματα εἰς τὴν ἐργασίαν, νὰ προσπαθῇ δὲ μὲ ἀσήμαντα πράγματα, διὰ νὰ ἐκδικηθῇ ἐκεῖνον ὅστις παρέλειψε νὰ πράξῃ τὰ ἀνωτέρω, νὰ κωλύῃ ἕνα καὶ πολλάκις δύο μῆνας τὰς ἐργασίας τοῦ γεωργοῦ, καὶ νὰ τὸν ἐνάγῃ εἰς δίκας καὶ τοιαῦτα, τὰ ὁποῖα καθ' ἑκάστην γίνονται. Εὐχῆς λοιπὸν ἔργον εἶνε νὰ κατορθωθῇ μία ἄλλη μέθοδος ὥστε ὁ γεωργὸς νὰ ἦνε ἥσυχος καὶ ἀπηλλαγμένος ἀπὸ τοιαύτας τιμωρίας καὶ βάσανα.

Μίαν τοιαύτην ἡμεῖς θεωροῦμεν τὴν ἑξῆς. Νὰ διαιρεθῶσι πρῶτον αἱ διάφοροι γαῖαι τῆς νήσου εἰς 5–6 κατηγορίας ἀναλόγως τῆς παραγωγικῆς δυνάμεώς των. Ἔπειτα νὰ ἐξετασθῇ τί ἕκαστος γεωργὸς ἔδωκε δεκατίαν καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς τελευταίας ὀκταετίας καθ' ἣν ἡ Ἀγγλία εὑρίσκεται εἰς τὴν Κύπρον, νὰ διαιρεθῇ εἰς ὀκτὼ ἴσα μέρη, καὶ τὸ ἕν μέρος νὰ διανεμηθῇ ἐπὶ τῶν στρεμμάτων τῆς γῆς ἑκάστου γεωργοῦ ἀναλόγως τῆς κατηγορίας εἰς ἣν ὑπάγεται αὕτη. Τοιουτρόπως ἕκαστον [illegible] μα γῆς θὰ ἔχῃ ὡρισμένην τὴν κατ' ἔτος δεκατίαν του καὶ πᾶσα γῆ θὰ λάβῃ τὴν θέσιν της ἐν τῇ κατηγορίᾳ ἐν ᾗ ἐτάχθη, εἰς τρόπον ὥστε καὶ πωλουμένης, νὰ μεταβαίνῃ εἰς τὸν ἀγοράσαντα καὶ τὸ ὡρισμένον ποσὸν τῆς δεκάτης.

(ἀκολουθεῖ)

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΑΝΔΡΑΓΑΘΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ 1886.

Τὸ 1886 διὰ νὰ μὴ φανῇ κατώτερον τοῦ προκατόχου του προσεπάθησε νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν αὐτὴν καὶ ἐκεῖνο πολιτικήν. Ὡμοιάζει τὸν Γλάδστωνα διαδεχόμενον τὸν Σαλισβουρῆ, ἢ τὸν Σαλισβουρῆ διαδεχόμενον τὸν Γλάδστωνα. Φαίνεται ὅμως ὅτι καὶ τὰ δύο αὐτὰ ἔτη ἢ καὶ μέρος τοῦ ἀρξαμένου ἤδη, ἂν ὄχι ὅλον, ἐτέθησαν ὑπὸ τῆς Μοίρας εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Βουλγάρων — τῶν μικρῶν διὰ ν' αὐξηθῶσιν, — ἢ μᾶλλον εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ἄγγλων καὶ [illegible] τῶν μεγάλων διὰ νὰ κατακερματισθῶσιν — ἀλλὰ δυστυχῶς ὁ χρόνος ἐπείγει καὶ οὔτε τὸ πρῶτον κατωρθώθη οὔτε τὸ δεύτερον ἤρξατο.

Ἐνθυμεῖσθε βεβαίως ὅτι ἀπὸ τῆς 6 Σεπτεμβρίου τοῦ 1885 οἱ Βούλγαροι ἐπραξικόπησαν καὶ ἥνωσαν τὴν Ρωμυλίαν μετὰ τῆς Βουλγαρίας. Κατόπιν πόλεμος Σερβίας καὶ Βουλγαρίας, ἀνακωχὴ τούτων, καὶ προετοιμασία τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ 1886 λοιπὸν ἀρχόμενον εὗρε τὰ πράγματα εἰς τοιαύτην θέσιν. Τὴν Ἑλλάδα μὲ 70 χιλ. στρατοῦ εἰς τὰ ὅπλα προσκλήσεις δὲ καὶ συμβουλαὶ ἐδίδοντο ἐκ μέρους τῶν Δυνάμεων πρός τε τὴν Ἑλλάδα καὶ Σερβίαν ν' ἀφοπλισθῶσιν. Ὁ Γλάδστων διαδεχθεὶς τὸν Σαλισβουρῆ συνεβούλευσε τὴν Ἑλλάδα ν' ἀφοπλισθῇ. — Κατὰ Φεβρουάριον Ἀγγλικὴ, Αὐστριακὴ καὶ Ἰταλικὴ μοῖρα ἔρθασεν εἰς τὸν λιμένα τῆς Σούδας, καὶ ἀπειλαὶ δίδονται εἰς τὴν Ἑλλάδα. Σερβία καὶ Βουλγαρία εἰρήνευσαν. — Κατὰ Μάρτιον ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν Δυνάμεων ὑπὸ τῆς Πύλης εἰς τοὺς ὁσημέραι αὐξανομένους ἐξοπλισμοὺς τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Γαλλία συμβουλεύει τὸν Δηλιγιάννην φιλικῶς. — Κατὰ Ἀπρίλιον ἐνεργεῖται ὁ ἀποκλεισμὸς τῆς Ἑλλάδος· πίπτει ὁ Δηλιγιάννης καὶ ἔρχεται εἰς τὰ πράγματα κατόπιν ὁ Τρικούπης. — Κατὰ Μάϊον (12) συγκρούσεις Ἑλλήνων καὶ Τούρκων κατὰ λάθος λαμβάνουν χώραν εἰς τὰ σύνορα καὶ διαρκεῖ ἡ μάχη ἐπὶ δύο ἡμέρας. Κατόπιν εἰρήνευσις καὶ διάλυσις στρατοῦ καὶ ἄρσις ἀποκλεισμοῦ. — Κατὰ Ἰούλιον ὁ Γλάδστων ὑπερασπιζόμενος τοὺς Ἰρλανδοὺς ὑπὲρ τὸ δέον πίπτει. Ρωσσικὸν κόμ-

μα ρίπτει τὸν Ἀλέξανδρον Βάττεμβεργ ὅστις ἐκλεχθεὶς καὶ πάλιν ὑπὸ ἐναντίου κόμματος ἠναγκάσθη κατόπιν (9 Αὐγ.) νὰ παραιτηθῇ. Ἀντιρρωσικοὶ κυβερνῶνται τῆς Βουλγαρίας ζητοῦν νὰ τιμωρήσωσιν τοὺς ἀνθηγεμόνας. Ἡ Ρωσσία ἀνθίσταται. Οἱ Βούλγαροι δὲν ὑπακούουν εἰς τὰς συμβουλάς της οὐδὲ τὸν ἡγεμόνα τὸν ὁποῖον τοῖς ὑπέδειξε δὲν δέχονται καὶ περιέρχονται ἤδη τὴν Εὐρώπην νὰ ἐῦρωσιν ἡγεμόνα. Αὐτὰ δὲ τὰ Βουλγαρικὰ ἔκαμαν ὥστε νὰ ταράχθῶσιν αἱ σχέσεις τῶν μεγάλων Δυνάμεων τῶν ὁποίων ἴσως θὰ ἔχωμεν χορὸὺς ἐν τῷ μέλλοντι, οἱ δὲ Βούλγαροι ἀνθίστανται μετὰ τοῦ αἵματος καὶ ἀπ' ἀρχῆς πείσματος ἐναντίον τῆς Ρωσσίας. Τοῦτο δὲ, (τὸ ὁποῖον γίνεται ἴσως κατ' ἰδιαιτέραν συνεννόησιν Βουλγάρων καὶ Ρωσσίας) θὰ γείνῃ αἰτία νὰ κάμῃ κατοχὴν ἡ Ρωσσία, καὶ τότε τὰ πράγματα θὰ καταντήσωσι πολὺ σπουδαία, διότι ἐὰν οἱ κοζάκοι πατήσουν ἄλλην μιὰν φορὰν τὸν Αἶμον, μετὰ μεγάλης δυσκολίας θὰ ξεκολλήσουν ἀπ' ἐκεῖ.

Ἡ Τουρκία συμφιλιοῦται ὁλοέν μετὰ τῆς Ρωσσίας ἡ δὲ Ἀγγλία λυπεῖται λύπην βαθεῖαν διότι χάνει παλαιὰν φίλην, τὴν ὁποίαν διὰ τοῦτο σήμερον φοβερίζει καὶ ἐπιτιμᾷ διότι λησμονεῖ τόσον ταχέως τὰς παλαιὰς φιλίας.

Τὰ πράγματα λοιπὸν ἦλθον τώρα εἰς τοιαύτην θέσιν ὥστε νὰ περιμένεται πόλεμος Ρωσσίας καὶ Αὐστρίας, πόλεμος Ρωσσίας καὶ Ἀγγλίας, πόλεμος Γερμανίας καὶ Γαλλίας, κατοχὴ τῆς Βουλγαρίας ὑπὸ τῶν Ρώσσων, κατοχὴ τοῦ Ἑλλησπόντου ὑπὸ τῶν αὐτῶν κλ. κλ. Φαντάσθητε λοιπὸν πόσα ἐγγαστρώματα ἄφηκε τὸ 1886 εἰς τὸ 1887 ὁ χρόνος ἡμῶν. Ἂς ἴδωμεν τέλος πάντων καὶ τούτου τὴν ἱκανότητα, πλὴν ἐπειδὴ τὰ ἀνακατώμματα εἶνε πολλὰ, πιστεύω ὅτι ἐπὶ τέλους θὰ ἀναφωνήσωμεν «ὤδινεν ὄρος καὶ ἔτεκε μῦν».

Τί δὲ κατώρθωσεν ἐν ἡμῖν τὸ 1886; Μικροὶ ἡμεῖς μικρὰ ἔχομεν νὰ εἴπωμεν. Τὸ νομοθετικὸν συνεκλήθη καὶ ἠνεώχθη τὴν 3 Φεβουαρίου ὑπὸ τοῦ πρώην Ἀρμοστοῦ Βιδδώλφ ὅστις καὶ μετά τινας ἡμέρας ἀνεχώρησεν. Τὴν 26ην ἀφίκετο εἰς Λευκωσίαν ὁ νῦν σὶρ Ἐρρίκος Βοῦλβερ ὅστις καὶ ἤρξατο προεδρεύων ἐν τῷ νομοθετικῷ τὴν 27. Ἐπουσιώδη τινὰ νομοσχέδια ἐψηφίσθησαν καὶ οὐδὲν ἄλλο. Περὶ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος εἶχε δώσει ἀφορμήν τινα ἐν τῷ ἐναρκτηρίῳ λόγῳ του ὁ πρώην Ἀρμοστὴς, ἀλλ' ἡ ἀπάντησις τῶν ἡμετέρων ἦτο ὅτι «ἔπρεπε νὰ σχηματισθῇ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ» ἐπὶ τοῦ ζητήματος, καὶ οὕτως οὐδὲν ἐγένετο, ὡς ἐκτοτε προείπομεν.—Τὸ 1886 διὰ τὴν Κύπρον ἦτο γονιμώτατον εἰς θανάτους ἐπισήμων ἀνδρῶν, ἀρχῆς τῶν ὀπίσω ἦτο ὁ θάνατος τοῦ δημοφιλοῦς Κυπριανοῦ συμβὰς τὴν 25 Νοεμβρίου. Εὐχόμεθα τέλος πάντων τὸ 1887 νὰ στρέψῃ τὴν γονιμότητά του εἰς ἔργα νομοθετικὰ οὐσιώδη καὶ ὠφέλιμα διὰ τὸν τόπον.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ Ρωσσία φαίνεται ὅτι κάτι ἀνακατωμοὺς κάμνει κατὰ τὰ μέρη τοῦ Ἀφγανιστάν. Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐράτης ἀπειλεῖ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Ἀφγανιστὰν ἕνεκα συμπαθείας ὑπὲρ τῶν Ρώσσων. Ἡμεῖς πιστεύομεν, ἕνεκα συμπαθείας ὑπὲρ τῶν ρωσσικῶν ρουβλίων. ἀλλὰ μὴ πιστεύητε ὅτι τοιαῦται ἐνέργειαι δύνανται νὰ φέρουσιν ἀποτέλεσμα. Ἡ πρὸς τὸν ἅγ. Γεώργιον συμπάθεια θὰ νικήσῃ πάντοτε.

Ὁ Σαλισβουρῆ ἠσθένησεν ἀπὸ τῆς λύπης του ὡς ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ Ἰδδέσλεϋ. — Ὁ Τσώρσιλ δὲν δέχεται τὸ ὑπουργεῖον χωρὶς νὰ γείνωσι δεκταὶ αἱ πρὸς περικοπὴν μερικῶν δαπανῶν προτάσεις του, αἵτινες καὶ ὑπὸ τοῦ Γλάδστωνος ἐπεδοκιμάσθησαν. — Ἐν τῷ ταχυδρομείῳ Μόσχας συνελήφθησαν δύο Ἄγγλοι κατάσκοποι, αἵτινες καὶ ἀνακρίνονται. — Τὸ Μαυροβούνιον ἐξακολουθεῖ τοὺς ἐξοπλισμούς του. — Πρωτπάθειαι καταβάλλονται πρὸς συνεννόησιν τῆς Ἰταλίας μετὰ τῆς Ρωσσίας ὅσον ἀφορᾷ τὰ βουλγαρικά. — Ἡ Ρωσσία λέγει ὅτι ἐὰν ἡ νέα Σοβράνια δὲν ἐκλέξῃ διὰ ἡγεμόνα τῆς Βουλγαρίας τὸν πρίγκηπα τῆς Μιγγρελίας εἶνε ἑτοίμη νὰ ὑποδείξῃ ἄλλον ὑποψήφιον. —

Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Ἀλεξανδρείας ὑπὸ ἡμερ. 6)18 πρὸς τὸν ἐν Λάρνακι ἀξιότ. κ. Γρ. Ν. Κυζίδην, ὅστις εὑρεστήθη ν' ἀνακοινώσητε τοῦτο καὶ ἡμῖν τηλεγραφικῶς, αἱ ἐκλογαὶ ἐν Ἑλλάδι εἶνε εὐνοϊκαὶ ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικούππη μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας· διὸ καὶ θὰ μείνῃ οὗτος εἰς τὰ πράγματα. Τοῦτο ἐπεθυμοῦμεν καὶ ἡμεῖς ὡς καὶ ὅλοι πιστεύω οἱ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος Ἕλληνες οἱ ἐκτιμῶντες τὴν ἱκανότητα καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ ἀνδρὸς τούτου.

ΕΓΧΩΡΙΑ

(Ἐπίσημος ἐφημερίς.)

Ἀπὸ τῆς 30ῆς παρελ. ἤρθη ἡ κάθαρσις τῶν ἐκ παντὸς λιμένος τῆς Ἰταλίας προελεύσεων, ἀπὸ δὲ τῆς 11ης ἰσταμένου καὶ τῶν ἐκ παντὸς λιμένος τῆς Αὐστρίας, τοῦ Ἀνδριατικοῦ, τῆς Τεργέστης καὶ τοῦ Μαυροβουνίου ὑποβαλλομένων μόνον εἰς ἰατρικὴν ἐπιθεώρησιν.

— Διαφόρων σκευῶν καὶ μηχανῶν χρησίμων διὰ τὴν οἰκοτοιίαν; οἷον σταφυλοθλιπτικῶν, ὑδρομέτρων, σακχαρομέτρων, ὑψομέτρων κ.λ. ἀφίεται ἐλευθέρα ἀπὸ παντὸς τέλους ἡ εἰσαγωγή.

— Κατὰ Ἰούνιον τοῦ 1887 καὶ τοὺς ἑπομένους μῆνας θὰ γίνῃ ἔκθεσις εἰς τὴν Νότιον Αὐστραλίαν διὰ νὰ πανηγυρισθῇ ἡ πεντηκονταετὶς καθ' ἣν προσαρτήθη αὕτη εἰς τὴν Μ. Βρεττανίαν.

— Τὴν θέσιν τοῦ κ. J. A. Swettenham ἀποναισσοντος ἐπ' ἀδείᾳ θέλει ἀναπληροῖ ὁ κ. W. T. Taylor.

— Ἑορταὶ καθ' ἃς πρέπει νὰ κλείουν τὰ πολ. γραφεῖα ὡρίσθησαν αἱ ἑξῆς: Μεγ. Παρασκευὴ τῶν Δυτικῶν (8 Ἀπριλίου) καὶ Μ. Δευτέρα (11 Ἀπριλ.) Μεγ. Παρασκευὴ τῶν Ὀρθοδόξων (15 Ἀπριλ.) καὶ Μεγ. Δευτέρα (18 Ἀπριλ.). Τὸ Ραμαζὰν Βαϊράμ (22 Ἰουνίου) καὶ τὸ Κουρπὰν Βαϊράμ (29 Αὐγ.) κατὰ τὸ νέον ἡμερολόγιον. Ἡ ἑορτὴ τῆς Βασιλίσσης θὰ ὁρισθῇ κατόπιν.

— Ἄλλα τρία νομοσχέδια ἡτοιμάσθησαν διὰ νὰ τεθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Νομοθετικοῦ τὰ ἑξῆς:

Α'. Περὶ διακανονίσεως τοῦ διορισμοῦ καὶ καθηκόντων τῶν μουκτάρδων.

Β'. Περὶ καλλιτέρας προστασίας τῶν ῥείθρων καὶ ὀχθῶν τῶν ποταμῶν καὶ ῥυάκων.

Γ'. Περὶ καλλιτέρας προστασίας τῶν Ἀγρῶν.

(Τὸ περὶ προστασίας τῶν ποταμῶν ῥυάκων καὶ χειμάρρων ἀπαγορεύει τὸ καταῤῥίπτειν ἢ ἐκριζόνειν δένδρον, θάμνον ἢ βάτον φυέντα ἐπὶ τῆς ὄχθης, καὶ ἐκτοπίζειν ἐκ τοῦ ῥείθρου ἢ τῆς ὄχθης λίθον, χῶμα, χάλικας κ. τ. τ. Τὸ δὲ περὶ προστασίας τῶν ἀγρῶν ἀπαγορεύει τὸ φονεύειν τοιαῦτα ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ Ἀρμοστοῦ ἥτις θὰ ἰσχύῃ ἕνα μόνον μῆνα καὶ θὰ ὁρίζῃ τὸ ποσὸν τῶν ἀγρίων τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ φονεύῃ ὁ φέρων τὴν ἄδειαν.)

— Τὰ κακουργοδικεῖα τῆς ἐπαρχίας περιόδου θὰ συγκροτηθῶσιν εἰς τὰ διάφορα μέρη κατὰ τὰς ἑξῆς ἐποχάς.

Ἐν Λάρνακι 21 Μαρτίου 1887 (ν. ν.)
» Ἀμμοχώστῳ 28 »
» Λευκωσίᾳ 7 Ἀπριλίου
» Κερυνείᾳ 20 »
» Λεμησσῷ 25 »
» Πάφῳ 9 Μαΐου.

— Ὅλους τοὺς κατὰ τὸ 1886 θεσπισθέντας νόμους δύναταί τις νὰ ἀποκτήσῃ ἀντὶ 2 σελλινίων εἰς οἱανδήποτε γλῶσσαν παρὰ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

— Ἡ ἐν Λευκωσίᾳ Δημοτικὴ [illegible] σφραγείου.

Δι' ἕκαστον μεγάλον πρόβατον ἢ αἶγα γρ. χάλκινα 5
» ἐξίφιον ἢ ἀρνίον » 2 1)2
» χοῖρον, βοῦν ἢ μόσχον σελλ. 2 καὶ γρ. 4 1)2

— Ἀπὸ τῆς πρώτης προσεχοῦς Φεβρουαρίου θὰ ἀρχίσῃ νὰ γίνηται αὐστηρὰ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου, καθ' ὃν αἱ ἀγοραὶ καὶ πωλήσεις ζώων πρέπει νὰ συνοδεύωνται καὶ μὲ πιστοποιητικὰ ἰδιοκτησίας.

—

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἐγένετο ἐν Λεμησσῷ Κτήματι καὶ τοὺς διαφόρους τούτων σταθμοὺς ἡ ψηφοφορία πρὸς ἐκλογὴν τοῦ ἑνὸς εἰσέτι ἀντιπροσώπου τῶν διαμερισμάτων τούτων, προταθέντων ὡς προεγράφημεν εἰπομένων τῶν κ. Δ. Α. Νικολαΐδου καὶ Μ. Η. Μιχαηλίδου. Ἡ πλειοψηφία ἐδόθη εἰς τὸν ἀξιότιμον κ. Δ. Λ. Νικολαΐδην.

—

Μὴ γενομένης δεκτῆς τῆς ἐφέσεως των ἐφυλακίσθησαν ἀπὸ τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς οἱ κ. κ. Γ. Λοϊζίδης καὶ Γ. Νικόπουλος πρὸς ἀπότισιν τῆς ὡρισθείσης κατ' αὐτῶν ὡς γνωστὸν ποινῆς, ἤτοι 2 μηνῶν φυλακίσεως τοῦ πρώτου καὶ 14 ἡμερῶν τοῦ δευτέρου. Ὑπάλληλοί τινες τῆς Κυβερνήσεως γαυριῶσιν ἴσως ἤδη, θεωροῦντες τὴν φυ-

λάκισιν τῶν ἀνωτέρω ὡς μίαν καλὴν καυτηρίασιν τρόπον τινὰ τοῦ δημοσιογραφικοῦ καλάμου. Αἴ! κύριοι κύριοι ὑπάλληλοι! ἀπατᾶσθε οἰκτρῶς ἐὰν φρονῆτε οὕτως. Ἐννοῆται ὅτι οὐδεὶς ἔχει τὴν κακὴν διάθεσιν νὰ σᾶς κατηγορῇ ἀδίκως, ἀλλὰ μὴ φαντασθῆτέ ποτε ὅτι θὰ λείψῃ ἡ ἐπισκόπησις ἐπὶ τῶν πράξεών σας καὶ ὁ ἔλεγχος καὶ ἡ κατάκρισις πάσης τοιαύτης παρανόμου αὐθαιρέτου καὶ ἐξερχομένης τῶν ὁρίων τῶν καθηκόντων σας. Τοῦτο εἶνε ὑπηρεσία πρὸς τὴν πατρίδα καὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, πιστεύομεν, ἡ δὲ παραμέλησίς του δημοσιογραφικὸν πλημμέλημα. Δεν μᾶς πτοοῦν τοιαῦται παράνομοι φυλακίσεις, τὰς ὁποίας δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀποφύγωσιν οἱ ἀνωτέρω, εἴτε διότι δὲν ἐρωτιάσθησαν ἐγκαίρως καὶ καταλλήλως δι' ὅλων τῶν ἀναγκαίων πρὸς ὑπεράπισιν τῶν γραφομένων των ἐνδείξεων, εἴτε διότι δὲν ἀντελήφθη καλῶς τὸ δικαστήριον καὶ ἐδίκασε πλημμελῶς.

—

Ἀπὸ 10 περίπου ἡμερ. ὁ θεῖος Ὄλυμπος ἐρόρεσε τὴν κατάλευκον χειμερινὴν σκούφιαν του. Μὰ τί ψυχρὸς καταντᾷ μὲ τέτοιον φόρεμα! Δὲν δύνασαι νὰ τὸν ἴδῃς χωρὶς νὰ χορεύσῃ ἡ κάτω σιαγών σου. Καὶ αὐτὴ ἡ σπονδυλικὴ στήλη διαμαρτύρεται εἰς τὴν θέαν τοσούτου μούτρου.

—

Τὸ ἀπὸ δύο ἐτῶν συσταθὲν τῇ ἐνεργείᾳ τῶν φιλομούσων πατέρων, τοῦ ἁγ. Καθηγουμένου καὶ λοιπῶν, καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ὁσιολογιωτάτου Κ. Μητροφάνους τελειοφοίτου τοῦ Σχολαρχείου Λευκωσίας σχολεῖον, ἐν τῇ Ἱερᾷ Μ. Μαχαιρᾶδος, μανθάνομεν μετ' εὐχαριστήσεως ὅτι ἐξακολουθεῖ καὶ φέτος τὰς παραδόσεις του. Τὸ σχολεῖον τοῦτο εἶνε ἀληθῶς εὐεργέτημα διὰ τὰ ὀρεινὰ ἐκεῖνα γειτνιάζοντα τῇ Μονῇ χωρία· λίραν ὀβ' ἀξιέπαινοι εἶνε, κατὰ ταῦτα οἱ τε πατέρες τῆς μονῆς καὶ ὁ διδάσκαλος ὅστις ἀντὶ εὐτελοῦς μισθοῦ καθὼ καὶ αὐτὸς πέρνον τῆς Μονῆς, ἀνέλαβε τὴν μόρφωσιν πολλῶν παιδῶν διὰ τὰ ὁποῖα ἡ σπουδὴ καὶ τὰ γράμματα ἦτό τι ἀδύνατον. Ἀντὶ 500 μόνον γροσίων μὲ λίραν ἀγγλίας 182, τὰ ὁποῖα ἀποτίει ἕκαστος παῖς, τρέφεται καὶ διδάσκεται οὗτος ἐπὶ ἔτος ὁλόκληρον. Εὖγε τῷ ὄντι καὶ ὑπέρευγε τοῖς φιλομούσοις καὶ φιλοξένοις πατράσι τῆς Μ. Μαχαιράδος.

—

Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἐτελέσθη καὶ ἐν Γερμασόγᾳ μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ ἀοιδίμου Κυπριανοῦ, κατάλληλον δ' ἐπιμνημόσυνον ἐξεφώνησεν ὁ διδάσκαλος τοῦ χωρίου κ. παπᾶ Ἀλέξιος Γεωργίου

—

Καθ' ἃ ἐξ Ἀστρομερίτου γράφουσιν ἡμῖν ὁ ἐν Ἀθήναις ἀποβιώσας Ἀγγελὴς κατήγετο ἐκ τοῦ χωρίου τούτου. Ἔλαβε μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ 21 διετέλεσε δὲ στρατιώτης ἐπὶ πολλὰ ἔτη, κατόπιν δ' ἐτέθη ὑπὸ σύνταξιν.

—

Θάνατος ἀπό τίποτε. — Νέος εὔρωστος, ἡλικίας περίπου 35 ἐτῶν, ἀπὸ τοῦ χωρίου Τρεῖς ἐλιαῖς χατζῆ Θεόδοτος Γαβριὴλ ὀνομαζόμενος, ἀπέθανε πρὸ 10 περίπου ἡμερῶν ἔνεκεν ἀσημάντου ὅλως αἰτίας. Προσεπάθει μετὰ δύο ἄλλων βοηθῶν νὰ ρίψῃ χαμαὶ χοῖρον διὰ νὰ τὸν σφάξῃ· τὸν ἐκράτει λοιπὸν στερεῶς ἀπὸ τὰ αὐτία καὶ κατώρθωσε νὰ τὸν ρίψῃ χαμαί, ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμὴν τὸν ἔρριπτεν, ἓν ὀδόντι τοῦ χοίρου τὸν ἐπλήγωσεν ὅλως ἀσημάντως μεταξὺ τῶν δύο κλειδώσεων ἔξωθεν τῆς χειρὸς ἐκεῖ ὅπου ἄρχεται ὁ καρπὸς τῆς χειρὸς, ἀλλὰ τόσον ἀβαθῶς ὥστε μόλις ἐξῆλθεν αἷμα καὶ μολοντοῦτο τὴν μὲν πρώτην ἡμέραν ὑπέφερε φρικτοὺς πόνους, τὴν δευτέραν ἔπαυσε τοῦ νὰ ὁμιλῇ καὶ τὴν τρίτην ἀπεβίωσε. Φαίνεται ὅτι ἔπαθεν ἀπὸ τέτανον.

—

Ὁ τέως ἐν Λονδίνῳ διατρεπὴς κύπριος κληρικὸς κ. Ἱερώνυμος Ἀρχιμανδρίτης ἐγκαταλιπὼν μετὰ τὸ ἀπευκταῖον ἐκεῖνο συμβὰν, καθ' ὃ ἐγένετο ἀνάφλεξις τοῦ φωταερίου ἐν τῷ δωματίῳ του ἐν ᾧ οὗτος εἰσελθὼν ἥναπτε φῶς, εὑρίσκεται νῦν εἰς Νίκαιαν τῆς Γαλλίας ὅπου προτίθεται νὰ διαχειμάσῃ. Ἐξ Ἀθηνῶν προσεκλήθη νὰ καταλάβῃ ἀρχιερατικὴν θέσιν εἴτε ἐν Σπάρτῃ εἴτε ἐν Φθιώτιδι, ἀλλ' ἀπήντησεν ὅτι ἐπειδὴ δὲν δύναται πρὸ ἓξ μηνῶν νὰ ἔλθῃ εἰς Ἑλλάδα δὲν ἐπεθύμει νὰ μένωσι χηρεύουσαι αἱ μητροθεῖσαι θέσεις.

—

Ζητεῖται εἰς Στυλιάνδος Γεωργίου ἐκ Μόρφου ἐτῶν 12 περίπου. Παρακαλοῦνται οἱ γνωρίζοντες περὶ τούτου νὰ μᾶς εἰδοποιήσωσιν.

—

Τὸ προπαρελθὸν Σάββατον ἐνηφρέσθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ χρυσοῦς καὶ ἀξιαγάπητος νέος, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἀδύνατων νὰ μὴ γνωρίζῃ πᾶς κύπριος τυχὼν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ λαβὼν οἱανδήποτε ἀνάγκην βοηθείας καὶ στηρίγματος, ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς Χαρ. Ν. Κυζίδης. Εὐχόμεθα ἀπὸ ψυχῆς τοῖς νεονύμφοις ὅ,τι ὄλβιον καὶ εὐτυχὲς καὶ ζωὴν μακρόβιον καὶ πλήρη εὐδαιμονίας.

—

Ἀγνωστός τις δι' ἐπιστολῆς τὰ μάλα εὐπροσηγόρως μὲ παρακαλεῖ «νὰ δώσω πληροφορίας, ἂν ξέρω, περὶ τῆς ραντιστικῆς ἁμάξης τοῦ Δημαρχείου, διότι πλεῖστα ὅσα περὶ αὐτῆς ἐλαλήθησαν». Καθ' ἃ παρὰ μέλους τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐμάθομεν ἡ ἅμαξα αὕτη ἦλθε κατόπιν μόνον ἐγκρίσεως τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τινος μέλους τοῦ συμβουλίου. Ἀλλὰ τοῦτο ἦτο παράβασις κανονισμοῦ καθ' ὃν «οὐδεμίαν δαπάνην δύναται ν' ἀποφασίσῃ ὁ δήμαρχος ἄνευ τῆς γνώσεως τοῦ συμβουλίου ὅταν αὕτη ὑπερβαίνῃ τὰς 3 λίρας,» ἡ δὲ ἅμαξα αὕτη κόστισεν 22. Συνελθὸν κατόπιν τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον δὲν ἐνέκρινε τὴν δαπάνην αὐτὴν διὰ πλειοψηφίας, ὁ δὲ Δήμαρχος «καλά, εἶπεν ὅς πληρωθῇ αὐτὴ ἐκ τοῦ μισθοῦ μου, καὶ τὴν ἀφιερώνω πάλιν εἰς τὸ Δημαρχεῖον». Τοῦτο καὶ μόνον ἐμάθομεν.

—

Ὥθησίς τις ἐδόθη κατ' αὐτὰς ἐν τῇ πόλει μας πρὸς σχηματισμὸν «διεθνοῦς λέσχης». Ἀποφεύγομεν πρὸς τὸ παρὸν νὰ εἴπωμεν πλείονα πρὶν ἴδωμεν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης εὐγενοῦς τωόντι ἐργασίας.

—

Φίλη «Σάλπιγξ».

Διὰ τόσας ἄλλας ὁδοὺς παραπορεῖσαι ὅτι δὲν ἐξετάζει καθόλου τὸ Δημαρχεῖον ἀλλὰ διὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου δὲν βλέπω νὰ κάμῃς λόγον· διότι δὲν περνᾷς φαίνεται ἀπὸ ἐδῶ. Ἀλλὰ ἐπιθυμῶ πολὺ νὰ περάσῃς ἀπὸ τὴν ὁδὸν αὐτὴν δι' ἐμὲ — νὰ σὲ ἰδῶ καὶ ἐσὲ νὰ κάμῃς ὅ,τι κάμνομεν καὶ ἡμεῖς καθ' ἑκάστην. νὰ βάλῃς δηλαδὴ τὰ παπούτσια ὑπὸ τὴν ἁμασχάλην καὶ ταῖς κάλσαις εἰς τὴν τζέπην διὰ νὰ περάσῃς καὶ τότε ἀδιάφορον ἂν γράψῃς ἢ δὲν γράψῃς καὶ δι' αὐτὴν τὴν ὁδόν. Ἐλπίζω λοιπὸν νὰ ἀξιωθῶ αὐτό.

«Μῶμος.

Σ. Σ.—Σ' εὐχαριστῶ ποῦ μὲ προειδοποίησες διὰ νὰ σοῦ κάμω τὴν εὐχαρίστησιν αὐτὴν ἀφοῦ τόσον τὴν ἐπιθυμεῖς, πλὴν φίλε μου νὰ παρακαπονῆσαι ὅταν ἡ ὁδὸς γένεται αἰτία νὰ χάσῃς τίποτε· ἀφοῦ ὅμως τίποτε δὲν χάνεις τί πειράζει τάχα, ἂν εἰς τοὺς πόδας ἔχῃς τὰ παπούτσια ἢ εἰς τὴν ἁμασχάλην; ἂν εἰς τοὺς πόδας ἔχῃς τὰς κάλτσας ἢ εἰς τὴν τζέπην; Πᾶς ὅστις σὲ βλέπει θὰ λέγῃ πάλιν « ἰδοὺ ἄνθρωπος καὶ μὲ παπούτσια καὶ μὲ κάλτσαις». Πρὸς τί λοιπὸν νὰ ζαλίζωμεν τὸ Δημαρχεῖον διὰ τοιούτου φορήματα εἰς τὰ ὁποῖα φροντίζει νὰ μὴ ρίπτῃ βλέμμα ἴσως μολονότι

ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΚΑΙ ΜΕΝΙΠΠΟΣ ΕΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ

—

Δ.— Τόσοι αἰῶνες ἐπέρασαν, τόσα «ζῶα δίποδα καὶ ἄπτερα» κατὰ τὸν τρελλὸν συνάδελφόν μου Πυθαγόραν ἦλθον καὶ παρῆλθον, καὶ δὲν κατώρθωσα ἀκόμη νὰ εὕρω ἄνθρωπον. Ἀλλὰ ποῖος λοιπὸν τρελλὸς, ἀνάμεσα τόσων ἄλλων ὀνομασιῶν «ζῶον, θηρίον» κλ· κλ. ἔπλασε καὶ ἔρριψεν εἰς τὸν κόσμον τὴν ἀκατανόητον ταύτην λέξιν ἄνθρωπος, ἥτις εἶνε ὄνομα νεκρὸν χωρὶς πράγματος; Εὐτυχῶς ὅμως, ἐκῷ ὁ κόσμος ἐπροικίσθη μὲ τὸ ψευδὲς τοῦτο προνόμιον, τὸ ἀποκαλεῖν ἀνθρώπους διάφορα ὄντα κινούμενα,

καὶ ἐγὼ ἐτροικίσθην μὲ τὸ αἰώνιον αὐτὸ πεῖσμά μου νὰ ζητῶ μὲ τὸ φίλον τοῦτο φαναράκι μου ἄνθρωπον, καὶ δὲν θὰ παύσω καθόσον ἐγὼ διατείνομαι ὅτι δὲν ὑπάρχει καὶ ἄλλοι ἀνόητοι φρονοῦν τὸ ἐναντίον. Ποῦ λοιπὸν οὗτος; Ποῦ;

Μ. — Εἴσελθ' ἐδῶ κρονάλημε..... Ποῦα ζῶα δύνανται νὰ σχηματίσωσι τοιαύτας ἁρμονίας διὰ τοῦ λάρυγγος; ποῦα θηρία δύνανται νὰ χορεύσωσι τοιούτους χορούς θελκτικούς; Ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος καὶ κατὰ τὰ δύο γένη.

Δ. — Πᾶ! πᾶ! πᾶ! πῶς Μένιππε! καὶ σὺ τρελλός; Ἐδῶ ἐγὼ δὲν βλέπω παρὰ ζῶα βελτιώσαντα κἄπως τὰ βρυχήματα καὶ μουγγρίσματά των· θηρία ρυθμίσαντα κἄπως τὰ πηδήματά των.

Μ. — Ἀλλὰ Διόγενες δὲν εἶσαι βλέπω σήμερον εἰς τὰ καλά σου. Ἔλα τέλος πάντων, δὸς ζωηρότητα εἰς τὸ φῶς τοῦ φαναρίου σου καὶ εἴσελθε ἐνταῦθα....

Δ. — Ἐδῶ βλέπω ζῶον, καὶ εἰς βαθιὰν μάλιστα συγκριτικόν. Εἶνε Κυρηναῖος καὶ φίλος σου φαίνεται Μένιππε. Ἀλλ' αὐτὸς εἰς κτηνώδεις ὀρέξεις του ἀφιερούμενος εἰσῆλθε χθὲς εἰς αἰθιόπιδα παρ' ἧ ἀφῆκε τὸ ὡρολόγιόν του καὶ τὸ ἐπανέκτησε σήμερον ἀντὶ μιᾶς λίρας. Αὐτὸς φίλε μου θὰ ἀπολέσῃ ἐντὸς ὀλίγου καὶ τὸ ἀληθὲς ὡρολόγιόν του καὶ τότε οὐδὲ διὰ λιρῶν θὰ δυνηθῇ νὰ τὸ ἀποκτήσῃ. Αὐτὸν καλεῖς ἄνθρωπον; Ἄχ! ἄνθρωπε! ἄνθρωπε! ποῦ εἶσαι;

Μ.—Μὴ πρόσβαλλε Διόγενες· δὲν εἶνε φίλος μου· ἀνέλαβον νὰ σὲ εἰσάξω παντοῦ ὅπου ὡς ἐγὼ φρονῶ εἶνε δυνατὸν νὰ εὑρεθῶσιν ἄνθρωποι καὶ νὰ σὲ ἀποδείξω ἠπατημένον· χρέος μου λοιπὸν εἶνε νὰ φὲ εἰσάξω εἰς πᾶν μέρος εἰς πᾶσαν γωνίαν εἰς πᾶν ἄδυτον διὰ νὰ ἴδῃς ἅπαντα.

Δ.—Καὶ ἐξ αὐτῶν ὅλων νὰ πεισθῇς καὶ σὺ ὅτι δὲν θὰ εὕρω ἄνθρωπον·

Μ.—Κακὴν κεφαλὴν βλέπω ἔχεις.

Δ.—Κακὴ διότι δὲν εἶνε ὁμοία τῆς ἰδικῆς σου.

Μ.—Καὶ τί λοιπόν ζητεῖς νὰ ἴδῃς διὰ νὰ εὕρῃς τὸν ἄνθρωπόν σου;

Δ.—Καὶ τί μοι ἔδειξες σὺ τὸ ὁποῖον φανερόνει τὴν ὕπαρξιν τοιούτου ὄντος;

Μ·—Πολλὰ ἔμενον ἀκόμη νὰ σὲ δείξω· λάβε λοιπὸν τὸ φανάρι σου καὶ ἀκολούθει με.

(ἀκολουθεῖ)

Διάλογος Γερολεμῆ καὶ Κύρ. Μαθιοῦ

Ζήτω ὁ τοῦ Χαρτοπαιγνίου Νόμος.

ΓΕΡ. — Καλημέρα κύρ Μαθιὸ,

ΜΑΘ. — Καλὲ τί ἔπαθες καὶ λὲς καλημέρα τέτοιαν ὥραν, πλησιάζει ἰκκιντί, τὰ μάτια σου εἶναι κατακόκκινα, πρισμένα, ἡ φωνή σου βραχνιασμένη, τὰ χέρια σου τρέμουν. τί ἔπαθες;

ΓΕΡ. — Ἄφες με νὰ σὲ χαρῶ κύρ Μαθιὸ, μόλις τώρα ἐξύπνισα, καὶ νάσου ἐπιστρέφουν τὰ παιδιά μου, ποῦ τὸ σχολεῖον, μοῦ ζητᾶ τὸ ἕνα παράδες νὰ ἀγοράσῃ βιβλίον, καὶ τὸ ἄλλο πετροκόγδυλα, καὶ ἡ γυναῖκά μου ζητεῖ παράδες, νὰ ἀγοράσῃ πετρέλαιον νὰ ἀνάψῃ τὴν λάμπαν τὸ βράδυ καὶ λοιπὰ τρόφιμα τοῦ σπιτιοῦ. Πῶς σοῦ φαίνεται, κὺρ Μαθιὸ, δὲν θυμόνεσαι δὲν σκᾶς, νὰ ἀκούσῃς τέτοιες ἀνοησίες τῆς γυναικὸς καὶ τῶν παιδιῶν σου, νὰ μὴ συλλογίζωνται τὰ Κούτζουρα καθόλου τὴν θέσιν μου, ὅτι ἐγὼ ἐξενύκτισα στὸ Κουμάρι γιά νὰ κερδήσω κἄτι τι καὶ κατὰ δυστυχίαν μου τἄχασα ὅλα καὶ ἔκαμα καὶ δάνεια ἐπὶ τέλους, καὶ ποῦ τὸν κάμόν μου θὰ σκάσω.

ΜΑΘ. — Κὺρ Γερολεμῆ μὴ ἀπελπίζεσαι καὶ φωνάζῃς τόσον πῶς ἦσο στὸ κουμάρι χθὲς τὸ βράδυ, διότι ἂν τ' ἀκούσῃ ἡ ἀστυνομία καὶ εὑρῇ τὴν τρύπαν ποῦ πᾶτε καὶ παίζετε κακὰ τὴν ἔχετε. θὰ σᾶς κάτσῃ ὅλους στὸ φρέσκο.

ΓΕΡ. — Καλὲ Μαθιὸ βλέπω ὅτι εἶσαι καὶ σὺ παρ[illegible] νὰ μοῦ λὲς κ' ἡ ἀφεντιά σου αὐτ[illegible] λόγια σὰν νὰ μὴ ξέρεις ὅτι ἐγὼ Χαρτιὰ στὸ χέρι ποτέ μου δὲν ἐπῆρα ἀλλὰ τί νὰ γίνῃ κόντεψε, καὶ δὲ μὲν δὸ ἐκείνους ποῦ πέζαν, ἄϊτε βάλε ἕνα εἰκοσαράκι νὰ δοκιμάσῃς τὴν τύχην σου, ἔγινα τέτοιος τσερλακὴς ποῦ τοὺς μοναδικούς. Νά θελεν καὴ ἡ ὥρα ποῦ ἔγεινεν ἡ αἰτία, νὰ πλησιάσω ἐκείνους τοὺς Κουμαρτζίδες. Σὰν νά 'τουν ψώρα καὶ μοῦ τὴν ἔρριψαν, καὶ δὲν μπορῶ νὰ γλυτρευθῶ. ξρούμαι ξρούμαι ἐωσότου νὰ πλησιάσω εἰς ἐκείνην τὴν μαβρογέρημην τάβλαν τοῦ Φαραὼ καὶ βάλω τὸ ριαλάκι, καὶ ἡσυχάσω·

ΜΑΘ. — Κὺρ Γερολεμῆ μεῖνε πολλὰ ἥσυχος καὶ ἐγὼ ἠῦρα τὸ γιατρικὸν τῆς ψώρας· θὰ προσπαθίσω νὰ βγῇ στὸν κόσμον ὁ μιντὲρ ἀλτὶν τοῦ Χαρτοπαιγνίου Νόμος, καὶ τὸ κακὸν θὰ τελειώσῃ. Ἀτίο.

Μ. Γ. Ζήτω ὁ τοῦ Χαρτοπαιγνίου Νόμος.

ἐκ Λάρνακος «Κλωθώ.»

Κύριε Συντάκτα.

Ὀθωμανός τις ἐν τῇ ἡμετέρα κωμοπόλει ὀνόματι Ἰμπραὴμ Ἰσοὺφ ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων βαπτισθεὶς, εἶτα δὲ τὸν μωαμεθανισμὸν ἑνεκα διαφόρων περιπετειῶν ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἀσπασθεὶς, χθὲς μὲ πάλλουσαν ὑπὸ συγκινήσεως καρδίαν παρουσιασθεὶς ἐν τῷ καφενείῳ ἔνθα ἦσαν παρόντες οἱ προεστῶτες καὶ ἅπαντες σχεδὸν οἱ συγκωμοπολῖταί μας, ἐφώνησεν ὅλαις δυνάμεσιν, ὅτι ἀρνούμενος ἀπ' ἐκείνης τῆς στιγμῆς τὸν μωαμεθανισμὸν, ἀσπάζεται ὁλοψύχως τὸν Χριστιανισμὸν μετονομαζόμενος Χριστοφῆς, ἀπεκάλει δὲ ἄτιμον ἐκεῖνον ὅστις ἤθελε τολμήσει ἐν τῷ μέλλοντι νὰ καλέσῃ αὐτὸν διὰ τουρκικοῦ ὀνόματος. Τῇ δαπάνῃ δὲ τοῦ ἰατροῦ κ. Μιχαὴλ Καρύδου, λίαν καλοκἀγάθου ἀνδρὸς, ἠγοράσθησαν ὅλα τὰ ἀναγκαιοῦντα αὐτῷ φορέματα, ὅν καὶ συγχαίρομεν ἐπὶ τῇ γενναιοδωρίᾳ του ταύτῃ. ἡ δὲ σύζυγός του, ἥτις ἐπὶ μακρὸν διάστημα χρόνου εἶχεν αὐτὸν ἀποβεβλημένον τῆς οἰκίας της καὶ ἐζήτει πρότερον νὰ τῇ δοθῇ διαζύγιον, μαθοῦσα τὸ γεγονὸς, ἔτρεξε πάραυτα, ὅπως τὸν ἐμποδίσῃ τοῦ ν' ἀλλάξῃ τὴν θρησκείαν του, ἀλλὰ μάταια ἀπέβησαν αἱ φωναί της, ὅτε ἤκουσε παρ' αὐτοῦ, ὅτι ἐπέμενε ν' ἀσπασθῇ τὸν Χριστιανισμὸν καὶ ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ πεισθῇ εἰς αὐτήν.

Ἐν Λευκάροις τῇ 27)8 Ἰανουαρ. 86.

Γ. Π.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Ἂν μ' ἀγαπᾷς ὁλόκληρον τὰς φρένας σου ταράσσω.
γλυκαίνω τὰς αἰσθήσεις σου τὴν μέσην μου ἂν χάσω

ΠΡΟΒΛΗΜΑ.

Παντοπώλης τις ἠγόρασε 200 ὀκάδας ἐλαίου πρὸς δρ. 1 90 τὴν ὀκᾶν. ἀλλὰ κατὰ τὴν μεταφορὰν διαρραγέντος ἑνὸς ἀσκοῦ ἐχύθη ποσότης τοῦ ἐλαίου, ὥστε ἵνα μὴ ζημιωθῇ ἠναγκάσθη νὰ τὸ μεταπωλήσῃ πρὸς 2 δραχ. τὴν ὀκᾶν.—Πόσον ἔλαιον ἐχύθη;

Λύσεις καὶ Ἀντῆρες

Τοῦ αἰνίγματος· ἡ λέξις αὔριον. Ὁ κ. Μ. Ι. Εὐθύβουλος. — Τοῦ προβλήματος· μετὰ 27 ἁλματα ὁ κύων θὰ προφθάσῃ τὴν ἀλώπεκα. Ὁ κ. Κ. Χ. Δημητρίου ἐκ Λάρνακος.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

ἄπισσα τὸ		
» συνήθη	»	
» κόκκινα	»	80—110
ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκὰ παράδ.		60—62
σταφίδες ξηραὶ »	»	55—58
» βραστὰι	»	45—58
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας τὸ Χαλ. κατ. γρ.		115—

(Μὲ λίραν Ἀγγλίας 132)

ΤΗΣ « ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ » ΕΠΙΣΤΑΤΟΥΣΙΝ

Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Χ. Τύμβιος.—Ἐν Λάρνακι ὁ Κύριος Μ. Ὀρφανίδης.—Ἐν Βαρωσίοις ὁ Κύριος Γ. Παντελιδης. —Ἐν Κυρηνείᾳ ὁ Κύριος Ι. Γ. Δημητριάδης.—Ἐν Κτήματι Πάφου ὁ Κ. Ι. Πηλαβάκης.—Ἐν Κυθραίᾳ ὁ Κ. Γ. Μιχαηλίδης.—Ἐν Μόρφου ὁ Κ. Ἰω Κυριακίδης.—Ἐν Λαπίθῳ ὁ Κ. Ν. Χατζῆ Παρασκευᾶ. —Ἐν Τριμύθῳ ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Λουκᾶ. —Ἐν Καρπασίῳ ὁ Κύριος Δ. Ἡλιάδης διδάσκαλος Λιοναρίσσου.—Ἐν Λευκάροις ὁ Κύριος Μ. Ἱερωνυμίδης, Κωμοδίχης

ΕΝ ΔΕ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ Κύριος Χ. Ν. Κυζίδης.—Ἐν Καίρῳ ὁ Κύριος Ἰω. Κ. Γεωργιάδης.—Ἐν Πόρτ Σαὶδ ὁ Κύριος Α. Μαυρομουστάκης.—Ἐν Τάντα ὁ Κύριος Ἀριστείδης Λοΐζου.—Ἐν Σμύρνῃ ὁ Κ. Πέτρος Παπαδόπουλος.—Ἐν Ἀθήναις ὁ Κ. Θ. Θεοδότου.

Τὸ τυπογραφεῖον « ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ » δέχεται πᾶσαν παραγγελίαν πρὸς ἐκτύπωσιν διαφόρων ἐγγράφων, γραμματίων, προσκλητηρίων, ἐπισκεπτηρίων, κλ. κλ. τὰ ὁποῖα ἐκτελεῖ τάχιστα καὶ κάλλιστα διὰ στοιχείων λαμπρῶν καὶ διαφόρων εἰς οἱανδήποτε εὐρωπ. γλῶσσαν καὶ εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Σάλπιγγος»